

tager Sigte paa Etablering af en vis Plighthugst. Man er endog med den højtærede Indenrigsminister enedes om at gøre det pligtige Kvantum Brænde, som skal fremstilles ifølge Loven, lig det Kvantum, som gennem Fordelingsinstitutionerne og Kommunerne skal stilles til Raadighed for Befolkningen; dette sker gennem Ændringsforslag Nr. 1, hvorved 50 pCt. af sidste Aars Leveringskvantum rettes til 60 pCt.

Man er endvidere gaaet med til Ændringsforslag Nr. 2, som oprindeligt er stillet af den højtærede Indenrigsminister. Ganske vist er Forholdet dette, at Indenrigsministeren i Forbindelse med Afviklingsudvalget i Henhold til Loven af 30. August 1919 vil være i Stand til, i hvert Tilfælde til syvende og sidst med Rigsdagens Medvirken, at fastsætte Maksimalpriser; men man har dog ikke fundet nogen Anledning til, at en Bestemmelse, som direkte tager Sigte paa en Brændemaksimalpris, udgaar af Loven.

Jeg maa maaske i denne Forbindelse have Lov til at gøre opmærksom paa, at saaledes som Lovforslaget her foreligger, tager det slet ikke Sigte paa Statsindgriben i den nærmest kommende Tid i Tørveproduktionen eller i Fordelingen af denne Produktion. Hvis ærede Medlemmer vil se paa Bilag 1 til Betænkningen, hvor der er givet Meddelelse om, hvad der er kommet ud som Resultat af Statens Tørvehandel, vil de se, at i saa Henseende skræmmer Sporene i ikke ringe Grad. Af de ca. 100 000 Tons Tørv, som Brændselsnævnet har overtaget, har det kun solgt ca. 27 000 Tons, og Restkvantumet, et Par og halvfjerd-sindstyvetusinde Tons, staar Staten i godt 2½ Mill. Kr. Naar der i de følgende Linier i Brændselsnævnets Skrivelse udtales det lyse Haab, at man skulde kunne udbringe dette Restoplag til 1 800 000 Kr., tror jeg at være enig med de fleste, som overhovedet har noget Kendskab til Handel med denne Vare, naar jeg sætter et meget stort Spørgsmaalstegn ved dette Tal. Og jeg maa med det samme desværre udtale den Formodning, at Statens Tab ved den hidtidige Tørvehandel vil komme til at andrage ganske betydeligt over de 720 000 Kr., som Tabet i Brændselsnævnets Skrivelse er opgjort til. Men formodentlig vil der heller ikke i den kommende Tid blive nogen som helst Anledning for Staten til at gribe ind paa dette Omraade. Et Fler-tal, tør jeg sikkert sige, i det nedsatte Udvalg føler sig overbevist om, at denne Produktion er bedst tjent med nu at fore-

gaa under frie Former, saavel med Hensyn til Produktionens Størrelse som med Hensyn til Fordelingen og, som Forholdet for Øjeblikket ligger, saa vidt man kan overskue den nærmeste Fremtid, formodentlig ogsaa med Hensyn til Priserne.

I Slutningen af første Stykke i Lovforslagets § 3 er der udtalt, at naar de Forretninger, der nu paahviler Brændselsnævnet, eller som etableres i Henhold til det foreliggende Lovforslag, er tilendebragte, ophæves Brændselsnævnet af Indenrigsministeren. Brændselsnævnets Ophævelse er altsaa i Henhold til denne Bestemmelse skudt ud til en ganske ubestemt Fremtid; det afhænger i det væsentlige af det Tempo, Nævnet selv vil sla ind paa med Hensyn til Afvikling, og derefter af den højtærede Indenrigsminister, naar det Tidspunkt indtræder, da Brændselsnævnet skal ende sine Dage. Der er dem, der mener, at en Bestemmelse af den Art ikke vil bidrage til, at dette Tidspunkt indtræder i en nærmere Fremtid, men snarere vil henskyde det i en saare uvis Fremtid. Man har derfor ønsket at indsætte en bestemt Dato for Brændselsnævnets Ophør, og jeg røber ikke nogen Hemmelighed ved at sige, at der var Medlemmer af Udvalget, som ønskede denne Dato sat betydeligt tidligere end 1. November 1920, saaledes som det er foreslaet i Ændringsforslag Nr. 4. Indenrigsministeren har imidlertid ment, at det var ønskeligt for Indenrigsministeriet at komme til at overtage Forvaltningen af det mindst mulige af Brændselsnævnets Efterladenskaber, og han har derfor ikke kunnet tiltræde Fastsættelsen af en Dato en Gang i Sommeren 1920, men har ment det fornødent at udsætte Tidspunktet for Brændselsnævnets Ophør til sent paa Efteraaret 1920, og da disse Maaneder jo ikke spiller nogen afgørende Rolle for de Betragtninger, der hos et Fler-tal har ligget til Grund for Ønsket om at faa fastsat en bestemt Dato for Brændselsnævnets Ophør, har man kunnet gaa med til 1. November 1920.

Endvidere har der indenfor Udvalget været nogen Uenighed om Indholdet af § 6, hvor der er Tale om Brændselsnævnets Beføjelse til at foretage Ekspropriationer til Fordel for den mest effektive Udnyttelse af de indenlandske Brændselsmaterialer, som kan skaffes til Disposition. Det er der foreslaet i Lovforslaget, at med det vedkommende Amtsraads Tilladelse skulde Ekspropriationens Virkninger kunne strække sig ikke blot over et be-